

Phẩm 2: TÍN HÀNH (Phần 1)

Lúc bấy giờ, Đức Thế Tôn nói kệ ấy xong, Tôn giả A-nan liền bạch Phật:

–Hôm nay Như Lai vì Bồ-tát Văn-thù-sư-lợi mà Chuyển pháp luân không thoái chuyển?

Phật dạy:

–Đúng thế!

A-nan lại bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn! Hôm nay Như Lai Chuyển pháp luân không thoái chuyển phải không?

Đức Phật dạy:

–Đúng vậy, này A-nan! Như Lai thật sự Chuyển pháp luân không thoái chuyển.

Tôn giả lại bạch Phật:

–Như Lai dùng phương tiện thế nào để nói về Tín hành, Pháp hành, tám bậc như thi? Cũng như nói về các quả Tu-đà-hoàn, Tư-đà-hàm, A-na-hàm, A-la-hán, Thanh văn, Bích-chi-phật. Đối với bốn chúng đệ tử đang nghe pháp, Như Lai đều nêu rõ các pháp Bồ-tát chăng? Vì sao Như Lai lại nói: Vì hạng chúng sinh thấp kém nên mới xuất hiện ở cõi đời năm trước, hạng chúng sinh ấy khó lãnh hội pháp Đại thừa.

Như Lai là Bạc Tự Tại, thành tựu phương tiện, nhận thấy chúng sinh hạng có tâm nguyện lớn thì ít, mà hạng tâm niệm thấp kém thì nhiều. Do vậy, vì Thế Tôn biết rõ căn tánh của chúng sinh để mở bày Phật pháp, dùng phương tiện cứu độ, dùng vô lượng các pháp lành để giáo hóa chúng sinh, khiến họ diệt trừ các khổ, được biết sinh tử, lìa các phiền não, khiến trụ nơi Chánh đạo, chứng Niết-bàn vô vi, cho tới đạt được Nhất thiết chủng trí.

Bấy giờ, Đức Thế Tôn bảo Tôn giả A-nan:

–Bạc Đại Bồ-tát! Vì vô lượng, vô biên chúng sinh giúp họ phát sinh tin tưởng, hiểu biết các kiến giải về Phật pháp và pháp mà vô số các Đức Phật đã chứng biết. Các pháp ấy là không sắc, cho đến không thọ, tưởng, hành, thức, không tham nhiễm, không mê đắm, nên được gọi là tín hành.

Lại nữa, này A-nan! Bạc Đại Bồ-tát tin tưởng trí tuệ Phật tâm sinh vui mừng. Thế nào là trí tuệ? Trí tuệ là đều không thấy có thật pháp, vì không thấy có thật pháp nên gọi là tín hành.

Lại nữa, này A-nan! Các vị Đại Bồ-tát không đắm nhiễm năm dục lạc, không lìa bỏ lòng tin, nên gọi là Bồ-tát tín hành. Bạc Đại Bồ-tát lại nghĩ rằng: Bồ thí pháp không thể nghĩ bàn cho các chúng sinh vẫn giữ tướng như thế, tin tưởng pháp thì không thể nghĩ bàn như thế, đó gọi là Bồ-tát tín hành. Các vị Bồ-tát Ma-ha-tát luôn tạo được sự hoan hỷ, có thể xả bỏ cả thân mình mà vẫn chưa cho là đủ, đối với mọi hoàn cảnh và nơi chốn đều không hề sinh ganh ghét giận dữ, các việc làm bố thí đều hồi hướng, hồi hướng mà cũng không có ý tưởng để cầu được Bồ-đề, vì không hoại diệt công đức hồi hướng ấy nên gọi là Bồ-tát tín hành.

Lại nữa, này A-nan! Các vị Đại Bồ-tát luôn giữ lòng tin thanh tịnh, chánh niệm hướng về Phật, tâm không cấu uế và cũng tin là không hề bị cấu nhiễm, xem các pháp đều bình đẳng, không có chúng sinh, thọ mạng, ta, người, không có uẩn, giới, nhập, cũng tự mình không mê đắm thọ mạng, nơi chốn, đó gọi là Tín hành giải thoát.

Các vị Đại Bồ-tát giáo hóa chúng sinh khiến họ kính tin Phật pháp, để điều phục

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

tâm hồi hướng về Bồ-đề, cũng không chấp vào tướng của tâm. Nhận thức rõ về sáu giới, năm uẩn, mười hai nhập đều bình đẳng, đều đồng với pháp giới. Vì không phân biệt nên biết pháp giới không có tướng khác, đó là tin tất cả hành là vô thường, tất cả các hành là khổ, tất cả hành là không, tất cả hành là vô ngã. Đối với pháp ấy được năng lực trí tuệ. Tin bố thí, tin vào giới luật của Phật, không rơi vào cội chỗ đùa bỡn, được năng lực Thiên định, tin vào cội vắng lặng, đó gọi là Bồ-tát tín hành.

Các vị Đại Bồ-tát tuy giáo hóa chúng sinh thường tin vào sự vắng lặng nhưng không bám víu vào tướng chúng sinh, xem các chúng sinh đồng với giải thoát, khéo biết tất cả chúng sinh là vô tướng, đều đồng với pháp giới, chẳng thể nhận thức, cũng không phải chẳng nhận thức. Vì sao? Vì pháp giới tức là cội tâm của tất cả chúng sinh, nên gọi là Đại Bồ-tát tín hành.

Lại nữa, này A-nan! Đại Bồ-tát xem tất cả chúng sinh là không thật có, không trụ, không diệt, tánh tướng vốn không. Vì vậy, chẳng hề thấy tất cả chúng sinh, cũng không thấy có nơi nương tựa, xem tất cả chúng sinh đồng giới cảnh giới Niết-bàn. Vì sao? Vì tất cả chúng sinh đều nhập vào “không giới”. Bồ-tát có khả năng khiến cho vô lượng chúng sinh như thế đều kính tin và hiểu rõ nên gọi là Đại Bồ-tát tín hành.

Bấy giờ, Đức Thế Tôn muốn nói lại ý nghĩa vừa nêu nên nói bài kệ:

*Chúng sinh kính tin
Thấy vô số Phật
Không đắm sắc tướng
Đó là Tín hành.
Tin tất cả pháp
Mở bày không tướng
Thành tựu giải thoát
Đó là Tín hành.
Thường tin chánh pháp
Ưu thích cầu Phật
Lúc nào sẽ đạt
Trí không nghĩ bàn
Xét rõ năm dục
Thật không đáng tin,
Được năng lực tin
Đó là Tín hành.
Niềm tin như thế
Rất là tốt đẹp
Phải tu pháp thí
Cúng dường Đại Tiên.
Thí không nghĩ bàn
Nên được tín biện
Không tâm thấp kém
Đó là Tín hành.
Xả bỏ tất cả
Thân mình yêu mến
Nhưng không tưởng xả
Đó là Tín hành.*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Bố thí tất cả
Chẳng hề ganh ghét
Lìa tướng Bồ-đề
Đó là Tín hành.
Tín tâm thanh tịnh
Dứt tất cả nơ
Cũng không tuổi thọ
Đó là Tín hành.
Tuy tu hạnh thí
Chẳng cầu quả báo
Được sức tin sâu
Đó là Tín hành.
Xả bỏ sáu nhập
Chẳng nghĩ quả báo
Khéo hiểu sáu giới
Đó là Tín hành.
Tự điều phục mình
Và điều phục người
Khiến tin Phật pháp
Đó là Tín hành.
Được niềm tin rồi
Hồi hướng Bồ-đề
Dứt những tướng tâm
Đó là Tín hành.
Biết rõ sáu giới
Đều đồng pháp giới
Tuy nói pháp giới
Chẳng đạt tướng giới.
Các hành vô thường
Khổ, không, vô ngã
Cũng không mê đắm
Đó là Tín hành.
Kính tin giới Thánh
Dứt mọi đùa bỡn
Thành tựu thiên định
Đó là Tín hành.
Tin các chúng sinh
Cùng tướng vắng lặng
Biết vô tướng rồi
Đó là Tín hành.
Chẳng đắm chúng sinh
Cùng nhập pháp giới
Cõi chúng sinh này
Không thể nghĩ bàn
Dùng tín sinh tín

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Đó gọi là tín
Bồ-tát vô úy
Đó là Tín hành.
Chúng sinh quyết định
Dứt hết các tưởng
Thể tánh như không
Không chỗ, không chứng
Chúng sinh, Niết-bàn
Cả hai đều không
Nương đó tín sinh
Đó là Tín hành.
Bồ-tát không sợ
Tín các chúng sinh
Không bám tên chữ
Từ tín mà sinh
Tín được như vậy
Thường nhớ chẳng mất
A-nan nhớ ghi
Phân biệt chỉ rõ.
Các pháp như thế
Vô lượng, vô số
Phật đã chứng ngộ
Bồ-tát hiển bày.

Lại nữa, này A-nan! Như Lai Đa-đà A-già-độ đầy đủ tín lực mới có thể giảng nói ý nghĩa sâu mầu như thế. Cho nên gọi là Đại Bồ-tát Tín hành.

Bấy giờ, Đức Thế Tôn thấy chúng sinh tín lực đã được vững chắc, nên lại nói bài tụng:

Tất cả người nghe
Tâm đều vui mừng
Các Phật tử này
Nói về công đức,
Bồ-tát hiện rõ
Chẳng thể nghĩa bàn
Bồ-đề các Phật
Người chẳng tín tin
Chẳng nhiễm giả danh
Cũng không tâm sợ
Chẳng đấm mười phương
Gọi Tín tối thắng.
Bồ-tát bày nói
Thường tu pháp tin
Chẳng chấp vào không
Nêu bày vắng lặng
Cứu đời nên nói
Giải thoát như vậy

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Sắc tướng cũng thế
Như thuyết tu hành.
Bồ-tát bày nói
Người trí kính tin
Phật chẳng thể bàn
Vô lượng nhớ nghĩ
Điều Bồ-tát tin
Hư không vô biên
Trí Phật vô lượng
Hiệu là Trượng phu.
Chí cầu không đả
Chẳng vì tham dục
Tạo tác chẳng lành
Mà bỏ pháp vui
Đó gọi Bồ-tát
Thực hành pháp thí
Tín của Bồ-tát
Thiện Thệ ấn chứng.
Pháp thí chẳng nghĩ bàn
Tín bố thí uống ăn
Ma-ni, vàng, voi, ngựa
Tất cả xe, nô tỳ
Vợ con các nam nữ
Xả thí luôn cõi nước
Tay, chân, các bộ phận
Đầu mắt và não tửy
Mất tai và mũi miệng
Thắng tín của Bồ-tát
Xả thân không đả nhiễm
Hành thí cũng không nghĩ
Ta vốn tu Pháp thí
Mong đạt trí tuệ Phật
Xả thân không đả nhiễm
Tất cả thí vui mừng
Luôn gần gũi bạn lành
Xả bỏ thân mỏng manh
Đối với các chúng sinh
Tín tâm thường thanh tịnh
Nghe pháp, tin các Phật
Đó gọi là Bồ-tát
Biết mất, tai, mũi, miệng
Các căn đều vô thường
Mỏng manh như bọt nổi
Tín sâu nên bỏ thân
Vì chúng sinh không nương

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Lập ra bốn Nhiếp pháp
Tâm Từ với tất cả
Tin Phật vô lượng trí
Thấy chúng sinh làm ác
Nên phát tâm vô thượng.
Kính tín sâu Bồ-đề
Không chấp các tướng tâm
Chúng sinh chẳng cầu đạo
Ngu mê trong ba cõi
Nếu tất cả chân thật
Vô giới nói tướng giới
Thấy chúng sinh trôi lặn
Ngu si đắm các cảnh
Bồ-tát tin vô ngã
Các hành đều vô thường
Thấy những kẻ phá giới
Tin giới chẳng nghĩ bàn
Giới tịnh lập thiền định
Bồ-tát nương nhiếp tâm
Nếu thấy kẻ biếng nhác
Cầu Phật sức tinh tấn
Các chánh định điều phục
Trí thâm tóm chánh pháp
Ngu si đắm tuổi thọ
Xem ấm vốn là không
Tánh chúng sinh vắng lặng
Tướng các pháp cũng vậy
Tin ấm không đi đến
Nghiệp thiện, ác chẳng dứt
Do nghiệp tịnh, bất tịnh
Chẳng xa lìa sinh tử
Chúng sinh, đồng pháp giới
Pháp giới tức sinh tử
Đó gọi chẳng nghĩ bàn.
Tin Bồ-tát không sợ
Thắng tín chẳng nghĩ bàn
Tinh tấn tu pháp trí
Không vì kẻ thiếu trí
Nên vì tịnh tín nói
Cùng tin các chúng sinh
Thường trụ không thật có
Đối không, chẳng mê đắm
Tất cả pháp chẳng trụ
Chúng sinh không cũng không
Đồng như cõi Niết-bàn

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Nói pháp thường vô tướng
Khiến chúng sinh tin, hiểu
Tất cả pháp tánh không
Quán chúng sinh bình đẳng
Thắng trí trong ba cõi
Được tín, trì như thế
Cũng gọi tín trên hết
Ưu thích pháp không sợ
Người trí trong Phật pháp
Tự tin, khuyên người tin
Xoay vần dạy như thế
Nuôi lớn các công đức
Tâm tịnh không đắm nhiễm
Ruộng phước thêm lợi ích
Vui mừng điều phục Thí
Tịnh giới và Nhẫn nhục
Tinh tấn, Thiên định thấy
Dùng Trí tuệ dẫn đường
Phương tiện bày tịnh trí
Khiến chúng được an vui.
Khi chết lìa nẻo ác
Trí Bồ-tát trên hết
Thần thông độ muôn loài
Thế giới rung sáu cách
Ánh sáng đều chiếu khắp
Trí mâu của Bồ-tát
Vô tướng, sư tử rống
Khắp Đông, Tây, Nam, Bắc
Bốn góc và dưới, trên
Đều nói ra Pháp âm
Thề không nghi ngờ Phật
Dạy người cũng không nghi
Do nhân duyên như thế
Hiện bày vô lượng tướng
Người trụ trong trí ấy
Chỉ Phật chứng biết được.

